

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709682752/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

DANDSERINDEN

49

Halv drømmende hun paa Altanen sad,
Hvor med sit eget Hjerte ømt hun taler,
Mens Øiet følger Aftnens Sol, som daler
Bag zephyrlette Skyers fjerne Rad.
Dens funklende, dens sidste Lue maler
Med Rosens Rødme Lundens lyse Blad;
Den synker meer og meer, men Skyen arver
Dens Straaleglands, dens purpurrøde Farver.

Og Lysets glimrende og stolte Død
Dioné tankefuld betragter nøie,
Og Blikket følger Skyen mod det Høie,
Hvor sig i tusind Straaler Farven brød.
Dog kort Tid kun den tryller hendes Øie,
Snart synker graancet den i Mørkets Skjød,
Og Natten Stjærncborgens Port oplukker ---
Alt seer Dioné, høvende hun sukker:

„O hvad er Livets fagre Glands? Forsvunden
Som Solen hist er snart dets gyldne Pragt;
Selv Mindet, i sin plege Rosendragt,
Fordunkles som en Sky i Aftenstunden.
Dog — svandt end Straalen her ved Tidens Magt,
I næste Øieblæk paany oprunden,
Den glimrer mere reen, i stille Glands,
Fra Nattens evigfriske Stjernekrands.“

Men Stillehed nu omsvæver Alt og trykker
Sit søgle Kys paa alt det Skabtes Mund,
Og frem af Skoven gaar de dunkle Skygger,
Og Taagen damper over Møsens Grund;
Og al Naturen sig et Leie bygger,
Og Alting synker i det fause Blund ---
Dioné reiser sig, thi Hvilten kalder;
Fra Tankens Arm til Søvnens Bryst hun falder.

Fra den Tid af hun Charles daglig seer,
Fra den Tid af man ikke meer ham skuer
I Byens Cirkler, Stadens Assembleer,
I Kreds af smukke Frøkener og Fruer.
Kun for Dioné nu hans Hjerte luer,
For ham er hele Verden Intet meer,
Kun hendes fagre Træk hans Tanker tegne,
Kun hendes Billed seer han allevegne.